

Odvetniška družba Skupina 6 d.o.o.
Mladinska ulica 9
2000 Maribor

Okrožno sodišče na Ptuj
Krempljeva ulica 7
2250 Ptuj

Opr. št.:

Maribor, 29.10.2023

Tožeča stranka: **Sven Klager**, Bohoričeva ulica 3, 3000 Celje,
ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Skupina 6
d.o.o., Mladinska ulica 9, 2000 Maribor

Prvotožena stranka: **Leopold Špur**, Šolska ulica 2, 2250, Ptuj,
zanj zakonita zastopnica Jasmina Špur, Šolska ulica 2, 2250, Ptuj

Drugotožena stranka: **AI4all GmbH**, Haupthoffgasse 13a, Gradec, Avstrija

Tretjetožena stranka: **Microsolutions AG**, Herrenhoffplatz 88b, Hannover, Nemčija

(v nadaljevanju: tožena stranka)

TOŽBA
in
PREDLOG ZA IZDAJO ZAČASNE ODREDBE

zaradi odstranitve objav,
plačila odškodnine v višini 50.000 EUR s pp
in zaradi začasne odredbe

4x
Pooblastilo priloženo 4x
Sodna taksa plačana po pozivu sodišča

I. DEJANSKO STANJE

Prvotožena stranka je dne 15.01.2023, na spletni strani Reddit objavila članek, ki je vseboval izmišljene in neresnične podatke o tožeči stranki. Članek je ustvarila s pomočjo spletne chatbox aplikacije »Chatwithme« (v nadaljevanju: aplikacija), katero je razvila drugotožena stanka, ki pa je vse svoje deleže v letu 2019 prenesla na tretjetoženo stranko.

Prvotožena stranka si je v aplikaciji ustvarila račun, ter po porabi brezplačnih poskusov zakupila dodatno uporabo aplikacije, katero je plačala s kreditno kartico svoje matere. Po nekaj poskusih je aplikacija po ukazih prvotožene stranke ustvarila članek, v stilu slavnega novinarja Daniela Wrigtha. Aplikacija je prvotoženi stranki sprva zavrnila ukaz, po obidu ročno nastavljenega mehanizma, ki je preprečeval, da bi aplikacija pisala neresnice o resničnih ljudeh, pa mu je generirala besedilo, ki je vsebovalo nekaj resničnih, predvsem je dodalo veliko neresničnih podatkov. Članek je vseboval poročilo o tožeči stranki, da je le ta bila podkupljena s strani Ruske Federacije, da piše v njihovo korist glede trenutne politične situacije in vojnih prizadevanj Rusije v Ukrajini od leta 2014. Pridobljeno besedilo v nemškem jeziku je prvotožena stranka, s to isto aplikacijo prevedla v angleščino, kasneje pa preoblikovala s programom za urejanje besedil in grafičnim urejevalnikom do te mere, da je bilo mogoče meniti, da je članek objavila ugledna novinarska hiša. Ta članek je prvotožena stranka dne 15.01.2023 iz anonimnega računa "MikeMan123" objavila na spletni strani Reddit, kjer je dosegla nadpovprečno število bralcev. O objavi je poročal tudi osrednji dnevnik največje komercialne televizije v Sloveniji. Posledično so isti dan tri priznane evropske univerze odpovedale dogovorjeno predavanje tožeče stranke. Na Fakulteti za družbene vede univerze v Celju (v nadaljevanju: FDV UC) so se zvrstili številni pritiski s strani medijev in socialnih omrežji, da odpustijo tožečo stranko, prav tako pa sta dve poljski univezi objavili novico, da prekinjata bilateralne vezi z njo. Kasneje je sodelovanje s tožečo stranko odpovedala tudi francoska univerza Charles Marques za katero je tožeča stranka na podlagi avtorske pogodbe pripravljala študijo v vrednosti 20.000 EUR. Prav tako pa so tožečo stranko izključili iz evropskega združenja politologov Politpro – European association of political science, kjer je opravljala funkcijo podpredsednika. V članku je bila zajeta tudi informacija o obtožbi spolnega nasilja tožeče stranke nad študentko, za katero pa je tožeča stranka leta 2021 je uspešno uveljavljala »pravico do izbrisa« oz. do pozabe.

II. PROCESNI VIDIKI

Mednarodna pristojnost

Na podlagi 3.a člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju: URS)¹ se prednostno uporabljajo pravni predpisi Evropske Unije (v nadaljevanju: EU), če so izpolnjeni vsi pogoji za njihovo uporabo. V sporni zadevi se za določitev mednarodne pristojnosti smiselno uporablja Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. Decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Bruseljska uredba Ia)².

Za njeno uporabo mora biti kumulativno izpolnjenih šest pogojev:

Mednarodni element je podan v subjektu, saj sta drugo- in tretjetoženi stranki pravni osebi s sedežem v Avstriji in Nemčiji.

¹ Ustava Republike Slovenije (URS), Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a

² UL EU L 351, 20.12.2012, str. 1.

Materialni pogoj, ki ga določa prvi odstavek 1. člena Bruseljske uredbe Ia je izpolnjen, saj gre za civilno zadevo.

Časovni pogoj je izpolnjen, saj je tožba vložena po začetku veljavnosti Bruseljske uredbe Ia, t.j. po 10.01.2015.

Ker je tožba vložena pred slovenskim sodiščem, ki je članica EU, je s tem izpolnjen geografski pogoj.

6. člen Bruseljske uredbe Ia določa, da mora za izpolnitev personalnega pogoja imeti toženec domicil v EU. Zadnji pogoj je določen v 76. in 71. členu Bruseljske uredbe Ia in določa prednostno uporabo določenih mednarodnih konvencij ali drugih aktov EU, ki je tudi izpolnjen, saj ni uporabljiv noben drug predpis EU.

V predmetnem sporu se uporabijo določbe drugega odstavka 7. člena Bruseljske uredbe Ia o specialni pristojnosti, ki določajo, da so lahko osebe s stalnim prebivališčem v državi članici EU tožene v drugi državi članici glede zadev v zvezi z delikti in kvazidelikti - torej pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka.

Nadalje pa je Sodišče Evropske Unije v zadevi E-date Advertising proti X in Martinez proti MGN³ utemeljilo pravilo težišča žrtvinih interesov (forum actoria), ki oškodovancu dovoljuje, da vloži tožbo v državi, kjer ima stalno prebivališče oz. težišče interesov in tam zahteva odškodnino za škodo, ki je nastala kjerkoli v EU. Gre za dodatno pravilo sodišča, kako določiti kraj škodnega dogodka, v zadevah pri razširjanju vsebin preko spleta.

Glede na zgoraj navedeno, se izjavljamo še glede tožbe, ki jo je vložila tretjetožena stranka dne 25.01.2023 pri sodišču v Gradcu zoper tožečo stranko. Tožba vsebuje negativni tožbeni zahtevek, da ne obstaja odškodninska obveznost tretjetožene stranke. Pristojnost utemeljuje z dogovorom o pristojnosti, ki je vsebovan v splošnih pogojih aplikacije, ki jih sprejme vsak uporabnik ob registraciji računa.

Tožeča stranka se v aplikaciji ni nikoli registriral, posledično ni sprejela splošnih pogojev poslovanja, na podlagi katerih tretjetožena stranka utemeljuje vložitev tožbe. Pristojnost ni utemeljena niti s pravili prorogacije, saj tožeča stranka ugovarja pristojnosti sodišča v Gradcu ter zahteva, da nepristojno sodišče zavrže tožbo. S tem ni podana litispendenca, in naslovno sodišče lahko odloči o sporni zadevi.

Merodajno pravo

Kot v primeru določitve mednarodne pristojnosti, se tudi za določitev kolizijskih pravil najprej uporabijo aki EU, v kolikor so za uporabo izpolnjeni vsi pogoji.

Uredba ES 864/2007 o uporabi prava za nepogodbene obveznosti⁴ se v konkretnem primeru ne uporablja za določitev kolizijskih pravil, saj se ne uporablja v primerih, ko so kršene osebne pravice.

Za določitev kolizijskih pravil se posledično uporablja Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (v nadaljevanju ZMZPP)⁵, ki vsebuje pravila o določanju prava, ki ga je treba uporabiti za osebna, družinska, delovno socialna, premoženjska in druga civilnopravna razmerja z mednarodnim elementom.⁶ 30. člen ZMZPP določa, da se za nepogodbeno odškodninsko odgovornost uporabi pravo kraja, kjer je bilo dejanje storjeno. Prvotožena stranka je delovala na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljevanju: RS), posledično se za sojenje o sporni zadevi uporablja slovensko pravo.

³ Zadeva eDate Advertising GmbH proti X (C-509/09) in Olivier Martinez in Robert Martinez proti Société MGN Limited (C-161/10), ECLI:EU:C:2011:192.

⁴ UL EU L 199/40, 31.07.2007.

⁵ Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP), Urani list RS, št. 56/99, 45/08 – ZArbit in 31/21 – odl. US.

⁶ Prvi odstavek 1. člena ZMZPP.

Stvarna pristojnost

Stvarna pristojnost je v RS urejena v Zakonu o pravnem postopku (v nadaljevanju: ZPP),⁷ natančneje v 30. in 32. členu, ki razmejujeta med pristojnostmi okrožnih in okrajnih sodišč. Tako so okrožna sodišča pristojna za sojenje v zadevah kjer vrednost spornega predmeta ne presega 20.000 EUR, vendar zakon določa izjemo, da to ne velja za spore zaradi motenja posesti, spore o služnostih in realnih bremenih ter spore iz najemnih in zakupnih razmerjih. Okrožna sodišča so tako pristojna za sojenje v sporih, kjer vrednost spornega predmeta presega 20.000 EUR, poleg tega pa tudi v sporih o zakonitem preživljanju, v sporih iz avtorske pravice, v gospodarskih sporih ter v sporih, ki nastanejo v zvezi s stečajem.

V navedenem primeru se poleg odškodnine zahteva tudi plačilo obresti in povračilo stroškov, zato se na podlagi drugega odstavka 39. člena ZPP ti upoštevajo pri ugotovitvi vrednosti spornega predmeta, ki skupaj presega 20.000 EUR in je tako za reševanje zadeve pristojno okrožno sodišče.

Ker gre v predmetni zadevi za kršitev osebnostnih pravic, je stvarno pristojno okrožno sodišče, o čemer je že odločilo Višje sodišče v Mariboru s sklepom I Kr 32384/2017, kjer je šlo za kaznivo dejanje storjeno na socialnem omrežju. Sodišče je pojasnilo, da socialna omrežja spadajo v del svetovnega spleta in tako objava na teh omrežjih predstavlja vsebino, dostopno vsem njenim članom, kar se šteje kot širša javnost.⁸ Stvarna pristojnost okrožnega sodišča pa je utemeljena tudi zaradi kvalifikacije kaznivega dejanja, kar je pojasnilo Višje sodišče v Ljubljani, s sodbo II Kp 13079/2012, kjer obravnava hujše, kvalificirane oblike kaznivih dejanj razžalitve in obrekovanja na prvi stopnji, s čimer je podana stvarna pristojnost okrožnega sodišča.⁹

Krajevna pristojnost

ZPP splošno krajevno pristojnost ureja v 46. in 47. členu, ki določata, da če ni z zakonom določena izključna krajevna pristojnost, se določi pristojnost sodišča v kraju, ki je splošno pristojno za toženo stranko. V 47. členu ZPP določa, da je to sodišče na območju katerega ima tožena stranka stalno prebivališče.

V nadaljevanju ZPP v 48. členu ureja krajevno pristojnost v primeru sospornštva in sicer, če je z isto tožbo toženih več strank, pa zanje ni krajevno pristojno isto sodišče, je pristojno sodišče, ki je krajevno pristojno za enega izmed tožencev. Pristojnost za sospornike je podrobneje opredelil tudi Ude: "Če je z isto tožbo toženih več oseb, ki so glede na sporni predmet v pravni skupnosti oz. katerih pravice ali obveznosti se opirajo na isto dejansko in pravno podlago (materialni sosporniki iz 1. točke 191. člena ZPP), pa zanje ni krajevno pristojno isto sodišče, je pristojno za sojenje v sporu sodišče, ki je krajevno pristojno za enega izmed tožencev; če so med njimi glavni in stranski zavezanci, pa sodišča, ki je krajevno pristojno za kakšnega glavnega zavezanca."¹⁰

Za sojenje v sporih o nepogodbeni odgovornosti za škodo, pa je poleg sodišča splošne krajevnosti, pristojno tudi sodišče, na območju katerega je bilo storjeno škodno dejanje, ali sodišče, na območju katerega

⁷ Zakon o pravnem postopku (ZPP), Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US, 10/17, 16/19 – ZNP-1, 70/19 – odl. US, 1/22 – odl. US in 3/22 – Zdeb.

⁸ VSM Sklep I Kr 32384/2017 z dne 14.11.2017.

⁹ VSL sodba II Kp 13079/2012 z dne 30.10.2014

¹⁰ UDE, L.: *Civilno procesno pravo*, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana. 2002. Str. 153.

je nastala škodljiva posledica.¹¹ Ker gre v navedenem primeru za škodo, ki je nastala z razširjanjem vsebin po spletu, je krajevno pristojno sodišče v kraju, kjer je prišlo do objave vsebine na spletu. Višje sodišče v Mariboru je takšno stališče zavzelo tudi s sklepom II Kp 24412/2020, kjer je pojasnilo, da je objava na spletu primerljiva z objavo v tisku, iz česar izhaja, da se krajevna pristojnost sodišča, skladno s prvim odstavkom 28. členom Zakona o kazenskem postopku¹² določi v kraju, na območju katerega je bil spis natisnjen.¹³ V navedenem primeru je sporni članek prvotožena stranka objavila na svojem računalniku na Ptujju iz česar izhaja, da je krajevno pristojno sodišče na Ptujju.

Subjektivna kumulacija (sosporništvo)

O sosporništvu govorimo, kadar se v vlogi tožene ali tožeče stranke pojavi več oseb. Pri sosporništvu gre za subjektivno kumulacijo, kar predstavlja združevanje pravnih strank in predstavlja institut ekonomičnosti ter smotrnosti postopka. Subjektivna kumulacija se dopusti, kadar bi lahko stranke samostojno nastopale v več postopkih, pa to ne bi bilo smotno, saj bi se tako ponavljala ista procesna dejanja, tako pa se zagotavlja tudi enotno reševanje istih ali podobnih pravnih razmerji.¹⁴

ZPP v 191. členu določa, da je lahko več strank toženih z isto tožbo če so glede na sporni predmet v pravni skupnosti ali če se opirajo njihove pravice oz. obveznosti na isto dejansko in pravno podlago, če so predmet spora zahtevki oz. obveznosti iste vrste, ki se opirajo na bistveno istovrstno dejansko in pravno podlago, in velja stvarna in krajevna pristojnost istega sodišča za vsak zahtevek in za vsakega toženca. Novejša sodna praksa sledi stališču pravne teorije, da je pri uveljavljanju več zahtevkov v isti tožbi pri tipični odškodninski pravdi treba šteti, da gre za isto pravno in dejansko podlago, kadar vsi zahtevki izvirajo iz istega historičnega (škodnega) dogodka, za obstoj iste podlage pa zadošča ugotovitev, da so vsi uveljavljeni zahtevki odškodninsko pravne narave.¹⁵ Glede na navedeno, tožba za vse stranke izhaja iste dejanske in pravne podlage, ki se opira na bistveno istovrstno dejansko in pravno stanje, za vse tožene stranke pa prav tako velja stvarna in krajevna pristojnost istega sodišča.

Na aktivni strani je samo eno tožeča stranka, zato sosporništva ni; na pasivni strani pa so tožene tri stranke, med katerimi se vzpostavlja sosporništvo. Kadar so predmet spora zahtevki ali obveznosti iste vrste, ki izvirajo iz bistveno istovrstne dejanske in pravne podlage ter zanj velja krajevna in stvarna pristojnost istega sodišča, govorimo o formalnem sosporništvu.¹⁶ V danem primeru so tožene stranke v neločljivi povezavi glede odgovornosti za nastalo škodo, vendar pa je pri formalnem sosporništvu možno le navadno sosporništvo,¹⁷ pri katerem se izda sodba za vsako stranko posebej. Skladno z navedenim, tožeča stranka uveljavlja zahtevek, po katerem so tožene stranke dolžne nerazdelno povrniti celotno nastalo škodo. Prvotožena stranka je mladoletnik, ki po tretjem odstavku 77. člena ZPP še ni pridobil popolne poslovne sposobnosti oz. je pravno sposoben v mejah, v katerih mu je priznana poslovna sposobnost, zato ga po 1. odstavku 78. člena ZPP zastopa njegov zakoniti zastopnik.

¹¹ Sklep I R 15/2000 z dne 04.05.2000.

¹² Zakon o kazenskem postopku (ZKP), Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo, 96/22 – odl. US, 2/23 – odl. US in 89/23 – odl. US.

¹³ VSM Sklep II Kp 24412/2020 z dne 21.10.2020.

¹⁴ L. Ude, *Civilno procesno pravo*, Založba Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2002, str. 231

¹⁵ VSC sklep I Cp 257/2016 v RIJAVE, V., IVANC, T., BAGHRIZABEHI, D.: *Praktikum za civilno procesno pravo*. Univerzitetna založba Univerze v Mariboru. Str. 51.

¹⁶ 2. točka prvega odstavka 191. člena ZPP

¹⁷ UDE, L.: *Civilno procesno pravo*, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana. 2002. Str. 234.

Objektivna kumulacija

Objektivno kumulacijo ureja 182. členu ZPP, ki v prvem odstavku določa, da lahko tožeča stranka uveljavlja več zahtevkov zoper isto toženo stranko, kadar imajo vsi zahtevki isto dejansko in pravno podlago. V navedenem primeru je dopustna kumulacija zahtevkov, saj vsi izhajajo iz istega dejanskega in pravnega stanja, tj. iz objave članka, ki je bil generiran s pomočjo orodja umetne inteligence (v nadaljevanju UI). Zgolj iz previdnosti tožeča stranka opozarja tudi na drugi odstavek 182. člena ZPP, ki omogoča, da tudi če zahtevki nimajo iste dejanske in pravne podlage, se lahko uveljavljajo z eno tožbo zoper isto toženo stranko samo tedaj, kadar je isto sodišče stvarno pristojno za vsakega od teh zahtevkov in je za vse zahtevke predpisana ista vrsta postopka. Za vse zahtevke, ki bi izhajali iz nastalega razmerja, bi bilo pristojno okrožno sodišče na Ptuju, iz česar je mogoče izpeljati, da jih lahko tožeča stranka uveljavlja z isto tožbo.

III. MATERIALNI VIDIKI

Na posebno mesto med človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami uvrščamo določbe, ki varujejo človekovo osebno dostojanstvo, osebnostne pravice, njegovo zasebnost in varnost in ki prepovedujejo tako državi kot tudi posameznikom, poseganje v našete pravice.¹⁸ Ne obstajajo numerus clausus osebnostnih pravic, saj se ustvarjajo vedno novi vidiki posegov v osebnost.

Pravna podlaga

Varstvo osebnostnih pravic je urejeno tako v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah,¹⁹ njihovo varstvo pa je zagotovljeno tudi v Evropski konvenciji o človekovih pravicah (v nadaljevanju: EKČP),²⁰ saj navaja pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja.

Človekovi pravici iz 34. in 35. člena URS zagotavljata nedotakljivost človekove telesne in duševne celovitosti. Pri tem ti pravici v "svojem bistvu pomenita, da nihče ne sme fizično ali psihično protipravno posegati v sfero posameznika, obenem pa je s tem v zvezi državi naložena dolžnost, da si aktivno prizadeva zagotavljati najvišjo mogočo razumno dosegljivo stopnjo varnosti svojih prebivalcev."²¹ V nadaljevanju je varstvo za kršitve osebnostnih pravic urejeno v 134. členu Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju: OZ), ki posamezniku, ki so mu bile kršene osebnostne pravice, zagotavlja, da ima pravico od sodišča ali drugega pristojnega organa zahtevati, da odredi prenehanje dejanja, s katerim se krši nedotakljivost človekove osebnosti, osebnega in družinskega življenja ali kakšna druga osebnostna pravica, da prepreči tako dejanje ali da odstrani njegove posledice, v primeru škode pa tudi način povrnitve ter višino odškodnine.

Pravica do varstva časti in dobrega imena

Iz konkretizacije dejanj tožene stranke, ki predstavljajo kršitev osebnostnih pravic, sledi, da je tožena stranka kršila pravico do časti in dobrega imena.²² Samo varstvo pred posegi je urejeno že v URS. Gre za pravico, ki pripada človeku kot posamezniku in mu v okviru pravice do osebnega dostojanstva zagotavlja

¹⁸ Odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije, št. U-I-238/99-9 z dne 09.11.2000

¹⁹ Uradni list RS, št. 24/2018 z dne 13.04.2018.

²⁰ UL RS, št. 33/1994 z dne 13.06.1994.

²¹ Odločba Ustavnega sodišča RS, opr. št. Up-1082/12-11 z dne 29.05.2014.

²² PLAVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str. 779.

priznanje njegove vrednosti.²³ Poseg v pravico do časti in imena ter s tem povezana ocena žaljivosti je pravni standard, ki se presoja glede na okoliščine konkretnega primera.²⁴ Sodna praksa navaja, da je potrebno upoštevati čas, okoliščine, navade, osebe, katerim je žalitev namenjena, medsebojne odnose toženca in oškodovanca ter druge okoliščine primera.

Razžalitev je institut, ki mu je zakonodajalec določil le okvir, določitev natančnejše vsebine pa prepustil tistemu, ki uporablja pravno normo, torej sodiščem. Tako se je izoblikovalo stališče, da je razžalitev vsako dejanje, s katerim storilec nekomu neopravičeno odreka spoštovanje, mu jemlje ugled ali s katerim zoper nekoga seje sovraštvo, prezir, prepir ali ga smeši. Žalitve so izrazi zaničevanja, obrekovanje, žaljive obdolžitve, očitane kaznivega dejanja z namenom zaničevanja, itd.²⁵

Objava generiranega članka tožene stranke na spletni strani Reddit (15.01.2023) in kasneje na drugih socialnih omrežjih z generiranimi kliki posega v čast in dobro ime tožeče stranke in kot taka predstavlja kršitev po 134. členu OZ.

Tožeča stranka sodišču predlaga izvedbo dokaza članka, objavljenega na spletni strani Reddit z dne 15.01.2023, saj je iz tega razvidno, da je tožena stranka navajala neresnična dejstva o domnevnem prenosu premoženja, ki naj bi ga tožeča stranka prejela na svoj račun (podkupnine), do tožeče stranke je nastopala nastrojeno in jo žalila. Neresnične izjave o dejstvih se lahko nanašajo na preteklost, znanje ali sposobnosti drugega.²⁶ Prav tako je generirano besedilo vsebovalo navedbo o tožnikovi obsodbi kaznivega dejanja spolnega nasilja, pri tem pa ni bilo navedbe, da je bila tožeča stranka obsodbe oproščena. Prvotožena stranka je s protipravnim ravnanjem, torej širjenjem neresničnih dejstev z generiranim besedilom, povzročila tožeči stranki nepremoženjsko in premoženjsko škodo, ki jo mora posledično, skladno s prvim odstavkom 177. člena OZ, povrniti.

Dokaz:

- sodna presoja,
- kot do sedaj.

Materialni zahtevki v zvezi s častjo in dobrim imenom

Osebnostne pravice so po naravi pravice, ki imajo civilno naravo, kar vključuje tudi pravico do odškodnine. Obstaja več vrst osebnostnih pravic, v konkretnem primeru je kršena pravica do časti in dobrega imena. Tožeča stranka se zaveda, da je lahko ta pravica omejena z drugimi pravicami, kot je recimo pravica do svobode govora. Kadar obstoji takšna situacija, sodišče naredi test sorazmernosti. Več v razdelku o koliziji pravic, kjer so natančneje analizirane trditve tožnika, kdaj in kako je dopustno omejiti svobodo govora.

V primeru kršitve osebnostnih pravic ima posameznik, torej tisti, čigar pravice so bile kršene, po 134. členu OZ, pravico, da svoje pravice zavaruje, z več različnimi zahtevki. Prvi tak zahtevek, je zahtevek za prenehanje ravnanj, s katerimi se krši osebnostna pravica. Drugi zahtevek, ki ga ima posameznik je zahtevek za odpravo posledic kršitve osebnostne pravice in zadnji, zahtevek za prepoved nadaljnjih ravnanj. Pogosti so primeri, kjer se prepovedni in opustitveni zahtevki pojavljajo v zvezi z objavami na spletnih

²³ VSL sodba I Cp 2718/2016, ECLI:SI:VSLJ:2017:I.CP.2718.2016, z dne 05.04.2017

²⁴ VSL Sodba II Cp 3259/2016, z dne 20.4.2017.

²⁵ VSL sodba I Cp 3072/2010, z dne 22.06.2011.

²⁶ PLOVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str. 1016.

omrežjih. Namen zahtevkov je, da se z opustitvenim zahteva, da se odstrani spletne objave z vsebinami, ki posegajo v osebnostne pravice prizadete osebe, s prepovednim pa se zahteva prepoved nadaljnjih ravnanj.²⁷

Kolizija pravic in test legitimnosti in sorazmernosti

Test legitimnosti in sorazmernosti se uporabi, kadar “tehtamo” osebnostne pravice. S testom legitimnosti presojamo, ali se s poseganjem v osebnostne pravice zasleduje ustavno dopusten cilj, s testom sorazmernosti pa presojamo primernost, nujnost in ožjo sorazmernost posega.²⁸ V konkretnem primeru imamo svobodo izražanja in na drugi strani pravico, ki je ogrožena, če bi bilo objavljane takšnih generiranih člankov dovoljeno. Objava generiranega članka, ki vsebuje popolnoma namišljena in neresnična dejstva ter širi osebne podatke, izbris katerih je tožeča stranka uspešno uveljavljala že s pravico do izbrisa oz. pozabe leta 2021 je popolnoma posegla v dobro ime in čast tožeče stranke. V primeru, podobnem dejanskemu, je Ustavno sodišče odločilo, da je potrebno zavarovati pravico do osebnega dostojanstva oškodovancev, saj so se države podpisnice EKČP z njeno ratifikacijo zavezale k varstvu človekovih pravic in svoboščin, tako s svojim pozitivnim kot negativnim mnenjem in tako v primeru tako hudega posega v človekovo dostojanstvo to “pretehta” pravico do svobode govora.²⁹ Napredek moderne tehnologije dopušča intenzivnejše posege v pravico do dostojanstva in tako v večji meri ogroža konkretizirano človekovo pravico kot v zadevi Handyside, kjer je Evropsko sodišče za človekove pravice opredelilo meje svobode izražanja. Zato je pri poseganju v pravico do svobode govora treba presojati tak poseg z uporabo strogega testa sorazmernosti.

V sporni zadevi tožeča stranka zahteva, da se uveljavi njegova pravica do dobrega imena in časti in s tem, da se v prihodnje poseg ne bi ponovil, predstavlja ustavno dopusten cilj za omejitev človekove pravice do svobode govora.³⁰ Znotraj analize testa sorazmernosti so prav tako izpolnjeni vsi pogoji:

- Umik spornega članka z vseh spletnih platform predstavlja primeren ukrep za doseg ustavno dopustnega cilja, saj bi si lahko le tako tožeča stranka ponovno vzpostavila svojo dobro ime in čast
- Nujnost se izraža v tem, da je potrebno članek umakniti iz vseh spletnih omrežij, saj se lahko le tako zagotovi varstvo pravice, niti ni milejšega ukrepa, s katerim bi se lahko preprečila ponovitvena nevarnost.
- Sorazmernost v ožjem smislu pomeni, da mora biti razmerje med posegom v prizadeto človekovo pravico in koristjo za skupnost razumna. V zadevnem primeru se to odraža v tem, da ukrep umika spornega članka z vseh spletnih platform odtehta težo posega v pravico do svobode izražanja.

Tako je legitimno in utemeljeno omejiti pravico do svobode govora prvotožene stranke, saj s svojimi ravnanji huje posega v osebno svobodo tožeče stranke, pri čemer ji nastaja tudi škoda.

IV. ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST PRVOTOŽENE STRANKE

Škodljivo dejstvo

Škodljivo dejstvo je lahko dogodek ali ravnanje. Če govorimo o dogodku, mislimo zlasti na dogodke, ki jih ne povzroči človek. Kadar jih povzroči človek, govorimo o ravnanju. Škodljivo dejstvo kot tako mora biti

²⁷ PETEK, M.; *Civilna odgovornost medijev za poseg v osebnostne pravice*. 2013.[Doktorska disertacija]. Str. 139.

²⁸ VSL sklep II Kp 15366/2011 z dne 12.06.2013.

²⁹ Odločba Ustavnega sodišča Up-300/16 z dne 17. 6. 2021.

³⁰ VSL sklep II Kp 15366/2011 z dne 12.06.2013.

nedopustno, drugače iz njega odškodninska obveznost ne nastane. Za nedopustno škodljivo dejstvo gre, če storilec prekrši pravo, ki varuje kakšen zavarovani interes oškodovanca.³¹

Izhajajoč iz sodbe Višjega sodišča v Celju z opr. št. Cp 378/2021 z dne 14.10.2021 je škodljivo dejstvo nujna predpostavka za obstoj odškodninske obveznosti. Sodba utemljuje pojem škodljivega dejstva, ki je neločljivo povezan s škodnim dogodkom, ki predstavlja časovno-prostorsko dimenzijo neposrednega vzroka škode. Za obstoj odškodninske obveznosti tožene stranke, za oprostitev njene odgovornosti, kakor tudi za ugotovitev prispevka oškodovanca k nastanku škode je zato odločilnega pomena ugotovitev, kako je do škodnega dogodka prišlo.

Iz zgoraj opisanega škodljivega dejstva je jasno razvidno zavestno in namerno ravnanje prvotožene stranke, s katerim je s pomočjo aplikacije ustvarila članek, ki ga je kasneje objavila, s katerim je tožeči stranki nastala in ji še nastaja velika nepremoženjska in premoženjska škoda.

Sporna objava ter ravnanja prvotožene stranke so protipravna. Objava in vsa, s to objavo povezana ravnanja, so takšne narave, da nedvomno protipravno posegajo v osebne pravice tožeče stranke. Kot že omenjeno v uvodnem razdelku te tožbe, se o tožeči stranki na podlagi sporne objave širijo laži, in sicer da bi naj bila podkupljena s strani Ruske federacije, tako da je na skrivni račun prejela denarno premoženje, z namenom pisanja v korist Ruske federacije. Prav tako, to generirano besedilo/objava vsebuje navedbo, da je bila tožeča stranka v RS obtožena spolnega nasilja nad študentko. Celotno objavo je, na podlagi navodil prvotožene stranke, spletna aplikacija napisala v slogu slavnega raziskovalnega novinarja Daniela Wrighta. Aplikacija je sprva ukaz tožene stranke zavrnila, s pojasnilom, da vsebuje interne mehanizme, ki so jih ročno nastavili razvijalci aplikacije in ki preprečuje pisanje neresnic o resničnih osebah. Kljub temu, je tožena stranka našla način kako zaobiti varnostne mehanizme aplikacije. Tožena stranka je kasneje estetsko na šolskem računalniku obdelala članek, tako da je delovalo kot da gre za spletni članek, ki je dostopen na spletni strani Brick Street Journala. Prvotožena stranka je tako urejen članek preko svojega uporabniškega računa »MikeMan123« objavila na svetovno znani spletni strani Reddit, kjer je članek dostopen vsem uporabnikom interneta.

Pri zgoraj opisanem ravnanju tožene stranke gre nedvomno za posege, ki so in bodo lahko še v bodoče povzročali škodo časti in dobremu imenu tožeče stranke. Takšen poseg v osebne pravice tožeče stranke je v celoti protipraven. Po stališču sodne prakse je možno o protipravnem posegu v osebne pravice govoriti ne le ob izražanju nevljudnih, ampak neresničnih dejstev,³² kar pa je v konkretnem primeru podano že z navedbo, da bi naj tožeča stranka na skrivni račun dobila določeno premoženje z namenom pisanja v korist Ruske federacije, kaj šele z obtožbo, da bi naj tožeča stranka bila obtožena spolnega nasilja nad študentko, česar je tožeča stranka že zdavnaj bila s pravnomočno sodbo oproščena. Pri tem pa sporne vsebine in izražene očitke tožeče stranke ne utemelji z nobenimi dokazi.

(Ne)resničnost sporih navedb v objavi izključuje protipravnost kršitve, če njeno objavo upravičuje javni interes ali se nanaša na dogodek, katerega objava je v interesu javnosti.³³ Pri tem je dokazno breme glede resničnosti objavljenih dejstev na toženi stranki.³⁴ V interesu javnosti pa seveda ni, da se seznanijo z neresničnimi informacijami. Svoboda izražanja ni neomejena, ampak zahteva od vsakega posameznika, da

³¹ CIGOJ, S.: *Teorija obligacij: Splošni del obligacijskega prava*. Uradni list RS, Ljubljana. 2003. Str. 175, 176.

³² Sodba II Ips 789/2007 z dne 25.3.2010.

³³ PLAVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003.

³⁴ PLAVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str 789.

»ravna v dobri veri z namenom posredovanja točnih in zanesljivih informacij«. Iz konkretnega primera, pa je jasno razvidno, da prvotožena stranka še zdaleč ni ravnala v dobri veri in da je njen namen bil očrniti tožečo stranko, kar prikazuje njeno navodilo aplikaciji, da naj ustvari takšno vsebino, da bo iz nje jasno vidno, da je tožeča stranka bila podkupljena s strani Ruske federacije. Prav tako to nakazuje dejstvo, da je aplikacija toženo stranko zavrnila, saj ima aplikacija programirane mehanizme s katerimi ji je preprečeno pisanje neresnic o resničnih osebah.

Ustaljena pravna doktrina, kot tudi praksa Evropskega sodišča za človekove pravice pravi, da svoboda izražanja opravičuje poseg v pravice posameznika, (1) kadar poseg zasleduje javni interes; (2) kadar obstaja sorazmerje med interesom in škodo, ki jo poseg povzroči posamezniku; in (3) kadar je poseg nujen v demokratični družbi.³⁵ V konkretnem primeru ni izpolnjen nobeden izmed teh kriterijev.

Kljub temu, da je tožeča stranka oseba, ki zasleduje ugleden položaj, ta objava ne zasleduje javnega interesa s povsem neresničnimi očitki, ki so nepodkrepljeni ter nedokazani, katerih edini namen je očitno razžaliti, diskreditirati in v celoti uničiti čast in dobro ime tožeče stranke, kot pojasnjeno zgoraj. Dejstvo, da je tožeča stranka v slovenskih kot tudi drugih tujih medijih večkrat zavzela stališča, ki so jih drugi komentatorji skoraj soglasno opisalo kot »izrazito pro-ruska« ne pomeni, da je tožeča stranka na kakršen koli način povezana z Rusko federacijo.

Glede na vse navedeno je izkazana protipravnost objave spornih vsebin, saj za neutemeljene očitke oz. neresnične trditve o dejstvih, ki se nanašajo na tožečo stranko in brez dvoma posegajo v čast in dobro ime tožeče stranke, tožena stranka ni imela nobenega razloga, ki bi ji dopuščal objavo spornih vsebin.

Vzročna zveza in krivda

Vzročna zveza je zveza med dogodkom, ki je zanj stranka odgovorna, in posledicami tega dogodka, ki pomenijo škodo. Za nastalo škodo je dolžna odgovarjati oseba, ki je škodo povzročila.³⁶

Med kršitvami tožene stranke in škodo, oz. natančneje, med protipravnim škodljivim dogodkom objave spornega članka in protipravnimi posegi v ugled in dobro ime tožeče stranke ter nastalo premoženjsko škodo je podana pravno relevantna vzročna zveza.

Med objavo spornih vsebin in nepremoženjsko in premoženjsko škodo, ki jo je in jo še vedno trpi tožeča stranka, je podana vzročna zveza, saj v kolikor do objave spornih vsebin ne bi prišlo, tožeča stranka tudi nebi utrpela vse nastale škode. Prav tako so navedbe v spornih vsebinah takšne, da je njihova ne samo predvidljiva, temveč celo običajna posledica nastanek škode v kontekstu posega v osebne pravice in duševnega ravnovesja tožeče stranke. Sporna vsebina in lažni očitki, ki jih vsebuje, so nedvomno zmožne povzročiti protipravne posledice oz. škodo, ki je že nastala tožeči stranki in ji še vedno nastaja, saj so vsebine še zmeraj javno dostopne.

Prvotožena stranka je mladoletnik z dopolnjenim trinajstim letom starosti. Drugi odstavek 137. člena OZ določa, da mladoletnik od dopolnjenega sedmega do dopolnjenega štirinajstega leta ne odgovorja za škodo, razen če se dokaže, da je bil pri povzročitvi škode zmožen razsojati. V nadaljevanju pojasnjujemo, da je mladoletnik pri povzročitvi škode bil razsoden, zato je podana odgovornost mladoletnika.

³⁵Zadeva Fressoz in Roire proti Franciji, št. 29183195, z dne 21.1.1999; Affaire Paturel proti Franciji; opr št. 54968/00, z dne 22.12.2005.

³⁶CIGOJ, S.: *Teorija obligacij: Splošni del obligacijskega prava*. Uradni list RS, Ljubljana. 2003. Str. 222.

Prvotožena stranka je članica podmladka politične stranke, ki izreka trdno podporo Ukrajini. Prvotožena stranka je ob odločitvi ustvarjanja in objave spornega članka ravnala zavestno in naklepno, kar je vidno v njenih številnih poskusih ustvarjanja spornega članka in kasneje urejanje takšnega besedila v slogu člankov Brick Street Journala in posledično objava na spletnem portalu Reddit, z namenom povzročiti škodo tožeči stranki. Izhajajoč iz tega, je razviden eden izmed opredelilnih elementov subjektivne oz. krivdne odgovornosti, naklep. Naklep je najhujša stopnja krivde. Dejanje je storjeno z naklepom, če je storilec vedel za posledico, ki bo nastala iz njegovega dejanja, pa jo je kljub temu hotel.³⁷ Iz zgoraj opisanega je naklep nedvomno podan.

Ne glede na to, da je krivda predpostavka odškodninske odgovornosti, ki jo mora dokazati oz. se je razbremeniti tožena stranka, pa tožeča stranka dodaja, da prvotožena stranka v konkretnem primeru tega ne more storiti. Prvotožena stranka se je namreč zavedala, da utegnejo biti očitki, ki so bili navedeni v njeni sporni objavi glede tožeče stranke, neresnični, pa jih je vseeno podala javnosti, in je tako ravnala z zavedanjem o škodovanju. To zlasti izhaja iz dejstva, da je tožena stranka dala navodilo aplikaciji, v katerem ji je ukazala, da naj napiše takšno objavo iz katere bo razvidno, da se tožeča stranka zavzema za stališča Ruske federacije, ker je iz njihove strani bila podkupljena. Prvotožena stranka se je tudi zavedala, da bo njen članek dosegel veliko berljivost, saj je ukazala aplikaciji, naj napiše članek v svetovno prepoznavnem slogu pisatelja Daniela Wrighta. Prvotožena stranka je želela, da ta članek vidi širša javnost, da si na podlagi neresničnih dejstev ustvarijo lažno mnenje o tožeči stranki in da se sproži val škode zoper toženo stranko. Zlonamernost prvotožene stranke pa je prav tako vidna v njenem zavedanju, da je generiran članek vseboval neresnično obtožbo splonega nasilja tožeče stranke nad študentko, a jih je kljub temu pustila v članku, z namenom da še toliko bolj uniči ugled in ime tožeče stranke.

Iz njenih zavestnih naklepnih ravnanj je vidno, da se je tožena stranka več kot jasno zavedala, kaj želi doseči in da utegnejo njena dejanja rezultirati v kršitvah osebnostnih pravic tožeče stranke ter jim s tem povzročiti duševne bolečine.

Škoda

Dejanje prvotožene stranke je tožeči stranki povzročilo škodo, ki je opisana v poglavju »V. Drugo- in tretjetoženi stranki«, podpoglavje »Škoda«.

V. DRUGO- IN TRETJETOŽENI STRANKI

Licenčna in distribucijska pogodba

Zadevno aplikacijo, ki temelji na UI je razvila drugotožena stranka, s sedežem v Gradcu. V 704. členu OZ je določeno, da se z licenčno pogodbo dajalec licence zavezuje, da bo pridobitelju licence v celoti ali delno odstopil pravico do izkoriščanja patentiranega izuma, tehničnega znanja in izkušenj, znamke, vzorca ali modela, ta pa se zavezuje, da mu bo za to dal določeno plačilo. V konkretnem primeru je drugotožena stranka z licenčno pogodbo omogočila, da je bilo tretjetoženi stranki v celoti omogočeno izkoriščanje patentiranega izuma. Tretjetožena stranka ima tudi izključno pravico do distribucije te aplikacije. Z distribucijsko pogodbo se dajalec distribucije zaveže distributerju, da mu bo prodajal določeno blago zaradi distributerjeve nadaljnje prodaje tega blaga, distributer pa se poleg tega, da bo blago plačal, zaveže dajalcu distribucije, da bo trajno pospeševal prodajo tega blaga na določenem trgu.³⁸ V zadevnem primeru gre za

³⁷ CIGOJ, S.: *Teorija obligacij: Splošni del obligacijskega prava*. Uradni list RS, Ljubljana, 2003. Str. 184.

³⁸ VSC Sodba Cpg 191/2018 z dne 30.11.2019.

mednarodno distribucijo, saj distributer deluje na celotnem področju ene ali več držav, ki niso država, kjer ima svoj sedež dajalec distribucije (proizvajalec).³⁹

Tako dajalec distribucije (drugotožena stranka) kot tudi distributer (tretjetožena stranka) dajeta v promet proizvod, ki lahko zaradi določene "napake" pomeni škodno nevarnost. OZ v prvem odstavku 155. člena predvidi tudi odgovornost proizvajalca stvari z napako in sicer določa: "Kdor da v promet kakšno stvar, ki jo je izdelal, ki pa pomeni zaradi kakšne napake, škodno nevarnost za osebe ali stvari, odgovarja za škodo, ki nastane zaradi take napake". Pojem napake se v zadevnem primeru razlaga široko. Gre za pomanjkanje varnosti.⁴⁰ V zadevnem primeru ima aplikacija napako, saj je proizvajalec ustrezno zagotovil zahtevano varnost samo v enem jeziku (angleščini). Po prvi zahtevi tožene stranke aplikaciji, ga je ta namreč zavrnila, s pojasnilom, da vsebuje mehanizme, ki preprečujejo pisanje neresnic o resničnih osebah. To varovalo je bilo ustvarjeno samo za ta jezik. Tožena stranka je kasneje isto zahtevo aplikaciji podala v drugem jeziku (nemščini), kjer varovanja ni bilo. Če aplikacija nima ustreznih varnostnih ukrepov, ki bi preprečevali zlorabo ali nezakonito uporabo s strani uporabnikov, je proizvajalec odgovoren za nastalo škodo.

Napake proizvajalca in uporabnika

Upoštevajoč dejansko stanje, aplikacija, ki jo je razvila drugotožena stranka vsebuje interne mehanizme, ki jih je ročno nastavila drugotožena stranka, in ki preprečujejo pisanje neresnic o resničnih osebah. V kombinaciji z dejstvom, da se od gospodarskih subjektov zahteva pri presojanju standard dobrega strokovnjaka (pojasnjeno v nadaljevanju), bi morala drugotožena stranka zagotoviti in opremiti aplikacijo z dodatnimi mehanizmi za varnost, da ne bi prišlo do takšnega škodnega dogodka kot v konkretnem primeru. Dejstvo, da je uspela tak mehanizem drugotožena stranka vzpostaviti, v primerih, kjer bi posameznik vnesel v aplikacijo ukaz v angleščini, bi potem morala tako storiti tudi v ostalih jezikih, v katerih omogoča, da se vzpostavi komunikacija med orodjem UI in posameznikom.

Proizvajalec programske opreme je gospodarski subjekt, od katerega se zahteva višji standard skrbnosti, to je skrbnost dobrega strokovnjaka. Tretjetožena stranka je v splošnih pogojih poslovanja zapisala, da niti oni, niti nobena izmed njihovih povezanih družb ali pridobitelji licenc ne odgovarjajo za nobeno neposredno ali posredno, hoteno ali nehoteno ali naključno povzročeno škodo zaradi izgube dobička, dobrega imena, izgube podatkov ali drugo škodo (več v poglavju Klavzula o izključitvi odgovornosti in omejitvi odškodnine).

Sistemi lahko zaradi neustreznih varstvenih mehanizmov povzročijo škodo posameznikom. Praksa razlikuje med odgovornostjo tako proizvajalcev kot odgovornostjo uporabnikov. Proizvajalci so tisti, ki prispevajo k razvoju, načrtovanju in proizvodnji sistemov, vključno z razvijalci programske opreme in programerji, v konkretnem primeru drugotožena stranka. Pod pojem uporabniki pa se štejejo tisti, ki imajo stik z avtonomnim sistemom po tem, ko je bila dana v promet - lastniki, imetniki in tehnični upravljalci

³⁹ TRATNIK, M.: *Mednarodno gospodarsko pravo*. Univerza v Mariboru, Pravna fakulteta. 2002. Str 326.

⁴⁰ PLOVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str. 892.

takih naprav, upoštevajoč dejansko stanje je to tretjetožena stranka.⁴¹ Mnogi avtorji se pri tem strinjajo, da ni prava rešitev, da se presoja strogo samo proizvajalčeva odgovornost.⁴²

Klavzula o izključitvi odgovornosti in omejitvi odškodnine

Klavzula o izključitvi oz. omejitvi odškodninske odgovornosti, ki jo je tretje tožena stranka vključila v splošnih pogojih aplikacije in se glasi: »Niti mi, niti nobena izmed naših povezanih družb ali pridobitelji licenc ne odgovarjamo za nobeno neposredno ali posredno, hoteno ali nehoteno ali naključno povzročeno škodo zaradi izgube dobička, dobrega imena, izgube podatkov ali drugo škodo. Naša skupna odškodninska obveznost ne znaša več kot celoten znesek, ki ga je uporabnik plačal za uporabo aplikacije v zadnjih 12 mesecih od nastanka spornega dogodka, v nobenem primeru pa ne več kot 100,00 EUR.« ni veljavna, saj so takšni pogoji nepošteni. V zadevi Kingsway Hall Hotel Ltd. v Red Sky IT Ltd. je sodišče odločilo, da je proizvajalec programske opreme, Red Sky IT Ltd., dolžan plačati odškodnino, čeprav so bili sestavni deli pogodbe med njima splošni pogoji poslovanja, ki so vsebovali klavzulo o izključitvi odgovornosti proizvajalca. Takšno odločitev je sodišče sprejelo, ker so bili pogoji nepošteni. Prav tako pa svoje odgovornosti ne more izključiti niti uporabnik programske primere, saj je od njega pričakovano, da skrbno izbere proizvajalca licenčne programske opreme. Njegovo ravnanje se zmerom presoja skozi višji standard skrbnosti - skrbnost dobrega strokovnjaka. Ta standard od uporabnika zahteva, da izbere proizvajalca skrbno, premišljeno in ustrezno. V konkretni zadevi bi morala tako drugotožena stranka kot tretjetožena stranka ravnati skladno z višjim standardom in zato se v nobenem primeru ne moreta razbremeniti odgovornosti ter posledično odgovarjata za škodo, ki je nastala tožeči stranki, solidarno.

Potrebno pa je poudariti, da je tožeča stranka s strani tretjetožene stranke prejela ponudbo za izvensodno poravnavo, v kateri ji je bilo ponujeno 5.000 EUR za "nevšečnosti, ki jih povzroča aplikacija". Poleg ponujenega zneska, pa je bil tožeči stranki ponujen tudi umik negatorne ugotovitvene tožbe, ji je bila vložena pred sodiščem v Gradcu. Iz navedene ponudbe izhaja, da se podjetje zaveda svoje krivde in tudi priznava svoj doprinos k nastanku škode. Višje sodišče v Ljubljani je s sklepom I Cpg 399/2018 pojasnilo, da je izvensodna poravnava poravnava, ki jo sklenejo stranke same (ne pred sodiščem) in ima naravo civilnoppravne pogodbe.⁴³ Iz navedenega izhaja, da je želela tretjetožena stranka skleniti pogodbo, iz katere bi bila zavezana povrniti ponujeno odškodnino, ob tem pa bi s pravnim poslom priznala in potrdila svojo odgovornost za nastalo škodo.

VI. ODŠKODNINSKA ODGOVORNOST DRUGO- in TRETJETOŽENE STRANKE

Za objektivno odškodninsko odgovornost je značilno, da odgovorna oseba odgovarja ne glede na krivdo, saj se ta domneva. Prav tako subjekta pred nastankom odgovornosti nista v medsebojnem poslovnem razmerju.⁴⁴ V smer ureditve civilne odgovornosti UI se nagiba tudi predlog nove direktive o odgovornosti za proizvode z napako,⁴⁵ ki predvideva spremembo definicije proizvoda tako, da zajema tudi programsko

⁴¹ WAGNER, G.: *Robot Liability*. 2018. [Internetni vir] Dostopno dne 29.10.2023, na: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3198764

⁴² EBERS, M., NAVAS, S.: *Algorithms and Law*. Cambridge. 2019. [Internetni vir]. Dostopno dne 29.10.2023, na: <https://www.scribd.com/document/592091904/Martin-Ebers-editor-Susana-Navas-editor-Algorithms-and-Law-Cambridge-University-Press-2020>.

⁴³ VSL Sklep I Cpg 399/2018 z dne 28.05.2018.

⁴⁴ PLAVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str 691.

⁴⁵ COM(2022) 495 final 2022/0302(COD) z dne 28.09.2022.

opremo, vključno s sistemi UI, ne glede na to, ali je ta fizično na napravi ali pa proizvod do nje dostopa preko storitev v oblaku.

Škodljivo dejstvo

Škodljivo dejstvo, ki izvira iz sfere odgovorne osebe, se ne kaže v obliki kršitve pogodbene obveznosti, temveč v obliki kršitvi druge obveznosti ali določenem tveganju.⁴⁶

V skladu s prvim odstavkom 155. člena OZ, za škodo odgovarja tisti, ki da v promet kakšno stvar, ki jo je izdelal, ki pa pomeni zaradi kakšne napake, škodno nevarnost za osebe ali svari, ki nastane zaradi take napake. Na podlagi navedenega je drugotožena stranka (proizvajalec), ki je izdelala aplikacijo objektivno odgovorna za škodo, ki jo je ta povzročila. Zadostuje, da proizvod z napako obstaja in da je tretji osebi povzročil nepremoženjsko ali premoženjsko škodo.⁴⁷ Aplikacija predstavlja stvar z napako, saj ni imelo ustreznih varnostnih mehanizmov oz. ti niso bili zagotovljeni v vseh jezikih. Aplikacija bi morala zaznati neustreznost besedila v vseh jezikih in ne samo v angleščini. V skladu z 10. členom Zakona o splošni varnosti proizvodov (v nadaljevanju: ZSVP-1),⁴⁸ bi drugotožena stranka morala zagotoviti potrebne varnostne ukrepe, da do škodnega dogodka ne bi prišlo.

Kot že omenjeno, se mnogi teoretiki strinjajo, da strogo proizvajalčeva odgovornost ni učinkovit način presoje. Odgovornost bi se morala razširiti tudi na uporabnika oz. upravljalca (tretjetožena stranka). Upravljalec je »oseba, ki ima nadzor nad tveganjem, povezanim z delovanjem (sistema UI), in ki ima od delovanja sistema UI največjo korist,«⁴⁹ ter ni prispevala k razvoju, načrtovanju in proizvodnji sistemov UI. Ker je zadevna aplikacija razpolagala s podatki, ki bi morali biti na podlagi izbrisne pravice tožene stranke, nedostopni za uporabnike je za nastalo škodo odgovorna tudi tretjetožena stranka. Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov (General Data Protection Regulation, v nadaljevanju: GDPR)⁵⁰ v 5. členu določa, da morajo podjetja ravnati s posebno skrbnostjo pri obdelavi osebnih podatkov, ter tako zagotoviti potrebne ukrepe, da do kršitev ne pride ter ažurno ukrepanje v primeru nepooblaščenega razkritja osebnih podatkov. Drugi odstavek 5. člena GDPR določa, da je za navedene kršitve odgovoren upravljalec (tretjetožena stranka). S strani tretjetožene stranke bi tako morali biti zagotovljeni ustrezni varnostni ukrepi, ki bi preprečili, da se takšne informacije nahajajo v sami aplikaciji.

Odgovornost drugo in tretje tožene stranke je solidarna.

Vzročna zveza

Pravni temelj odgovornosti drugotožene stranke za stvar z napako, je v skladu s 155. členom OZ dejstvo, da je to stvar proizvedla in jo dala v promet, stvar pa je zaradi napake povzročila škodo tožeči stranki. Vzročna zveza med ravnanji drugotožene stranke in nastalo pravno relevantno škodo je podana. Če bi drugotožena stranka zagotovila ustrezne varnostne mehanizme, ki preprečujejo pisanje neresnic o fizičnih

⁴⁶ PLAVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str 691.

⁴⁷ PLAVŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str 894.

⁴⁸ Zakon o splošni varnosti proizvodov (ZSVP-1), Uradni list RS, št. 101/03.

⁴⁹ HAUTALA, H.: *Poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 978/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 732/2008*.

⁵⁰ UL EU L119/1z dne 04.05.2016.

osebah, v vseh jezikih in ne samo v angleščini, potem do škodne posledice (objava generiranega članka) sploh ne bi prišlo. Posledično ne bi nastala nobena premoženjska oz. nepremoženjska škoda.

Vzročna zveza med tretjetoženo stranko in nastalo pravno relevantno škodo je prav tako podana. Če bi tretjetožena stranka, ki upravlja z zadevno aplikacijo, sprejela vse ustrezne ukrepe, s katerimi bi preprečila uporabo osebnih podatkov, ki so bili izbrisani, na podlagi tožnikove izbrisne pravice, škodljiva posledica ne bi nastala.

Škoda ter povrnitev škode

Z ravnanjem toženih strank je tožeča stranka utrpela pravno priznano škodo. Škoda je vsako prikrajšanje, ki nastane zaradi posega v pravice ali pravno zavarovane interese.⁵¹ 132. člen OZ določa, da je škoda zmanjšanje premoženja (navadna škoda), preprečitev povečanja premoženja (izgubljen dobiček), pa tudi povzročitev telesnih ali duševnih bolečin ali strahu drugemu ter okrnitev ugleda pravne osebe (nepremoženjska škoda). OZ v 179. členu med drugim določa, da pripada oškodovancu pravična denarna odškodnina za pretrpljene duševne bolečine zaradi okrnitve osebnostnih pravic, če okoliščine primera, zlasti pa stopnja bolečin in strahu ter njihovo trajanje to opravičujejo, neodvisno od povračila premoženjske škode. Ravnanje toženih strank, v posledici katerega je nastala škoda, je v celoti izpolnilo zakonsko premiso.

Nepremoženjska škoda

Tožeča stranka je zaradi sporne objave utrpela pravno priznano nepremoženjsko škodo na nedoločenem ozemlju, saj se tožeča stranka uvršča med najbolj citirane znanstvenike v svetovnem merilu, zato je njegova izpostavljenost še toliko bolj prisotna.

Kot že do sedaj pojasnjeno, se je v članku pojavljajo veliko neresnic in zmanipuliranih informacij, zaradi česar je sam članek dosegel tudi veliko medijsko prepoznavnost. Sporna objava je torej imela izjemno širok domet, zaradi česar so bile škodljive posledice izjemno obsežne in tožeči stranki povzročile enormno škodo, ko se je zaradi deljenja po medmrežju z očitki iz spornih vsebin, seznanil velik del svetovnega ozemlja.

Tožeča stranka se je ob sporni objavi tožene stranke počutila ponižana ob širjenju laži glede splonega nasilja in laži glede kakršnekoli povezanosti z Rusko federacijo. Te lažne informacije je tožeča stranka doživljala kot veliko razočaranje in osebno žalitev, prav tako je morala podoživljati ponovni medijski udar zaradi že razrešenega postopka glede splonega nasilja. Vprašanja in komentarji, ki jih je in jih še vedno prejema so tako žaljivi kot tudi nesramni.

Ker je tožeča stranka ena izmed bolj priznanih strokovnjakov na svojem področju, zaradi njenega večletnega prizadevanja in konkretnega dela, se je zaradi vseh spornih vsebin strankam in poslovnim partnerjem in drugim osebam, ki jih spozna pri opravljanju svojega poklica in se jim predstavi, prisiljena pojasnjevati ozadja teh spornih objav in vsebin. Ne glede na to, da tožeča stranka predstavi svojo plat zgodbe, se ne more znebiti občutka, da je zaradi spornih vsebin pri navedenih osebah in tretjih zaradi sporne objave tožene stranke še vedno prisoten določen dvom v njegovo kredibilnost in integriteto.

⁵¹ CIGOJ, S.: *Teorija obligacij: Splošni del obligacijskega prava*. Uradni list RS, Ljubljana. 2003. Str. 211.

O spornem članku je dan po prvi objavi poročal osrednji dnevnik največje komercialne televizije v Sloveniji. Tri priznane evropske univerze so še isti dan odpovedale napovedano predavanje tožeče stranke. Na FDV UC, kjer je tožeča stranka zaposlena kot izredni profesor politologije, so se zvrstili številni pritiski v medijih in na socialnih omrežjih, da se odpusti tožečo stranko. Prav tako sta dve poljski univerzi naznanili, da prekinjata bilateralne vezi. Priznana francoska univerza Charles Marques je odpovedala sodelovanje s tožečo stranko, ki je zanjo na podlagi avtorske pogodbe pripravljala študijo o politični sestavi parlamentov v post-komunističnih državah, v vrednosti 20.000 EUR. Tožečo stranko so zaradi očitkov prav tako izločili iz evropskega združenja politologov Politpro-European association of political science, ki velja za največje in najvplivnejše takšno združenje kjer je tožeča stranka opravljala funkcijo podpredsednika.

Iz slednjega je razvidno, da se je tožeči stranki praktično porušilo življenje v službi za katerega si je nadvse prizadevala in se trudila skozi celotno kariero. Skozi celotno življenje si je tožeča stranka prizadevala, da si zgradi ugled na podlagi njenih prepričanj in dosežkov na njenem področju. S sporno objavo je bila ustvarjena slika o tožeči stranki, ki je povsem napačna in nima nobene povezave z dejstvi in resničnostjo. Povprečen gledalec oz. bralec je tako tožečo stranko zaradi ravnanja toženih strank etiketiral kot posiljevalca, kot nemoralnega človeka, nevrednega položaja in delovanja v družbi, kar vse nenadomestljivo posega v čast in dobro ime tožeče stranke, ter ji povzroča nenadomestljivo škodo.

Škoda pa tožeči stranki še zmeraj nastaja. O sporni vsebini še vedno pišejo mediji in so še vedno objavljene in javno dostopne, s čimer se povzroča, da si vsebino lahko vsakodnevno ogleda več ljudi.

Premoženjska škoda

Kot je že v tem razdelku omenjeno je premoženjska škoda sestavljena tako iz zmanjšanja premoženja (navadna škoda) kot tudi iz preprečitve povečanja premoženja (izgubljen dobiček). Tožeči stranki, kot že zgoraj omenjeno je nastala premoženjska škoda.

Po objavi sporne vsebine so še isti dan tri priznane francoske univerze odpovedale napovedano predavanje tožeče stranke. Ta predavanja tožeče stranke bi univerze plačale, tako da je iz tega naslovna tožena stranke dolžne povrniti izgubljen dobiček tožeče stranke. Prav tako je priznana francoska univerza Charles Marques odpovedala sodelovanje s tožečo stranko, kar je sledilo do izgube zaslužka 20.000 EUR, saj je v tej vrednosti tožeča stranka pripravljala študijo o politični sestavi parlamentov v post-komunističnih državah. Prav tako je zaradi sporne objave izgubila funkcijo podpredsednika v večjem evropskem združenju politologov, za katero je prejela določeno plačilo. Tožeča stranka ocenjuje nastalo škodo ter poziva tožene stranke na povrnitev premoženjske škode v višini 35.000 EUR in prav tako znesek odškodnine za nepremoženjsko škodo v višini 15.000 EUR. V obravnavani zadevi so tožene stranke dolžne povrniti 50.000 EUR iz naslova škode tožeči stranki.

Objava sodbe

Namen denarne odškodnine za nepremoženjsko kot premoženjsko škodo je doseči oškodovančevo zadoščenje. Pravična denarna odškodnina mora biti sorazmerna oškodovančevemu prikrajšanju. Glede na naravo kršitve pravic tožeče stranke, ki je bila storjena, je po normalnem teku stvari gotovo, da bo škoda trajala tudi v bodočnosti, kar naj sodišče na podlagi 182. člena OZ upošteva pri preosji utemeljenosti zahtevka tožeče stranke.

Tožeča stranka nadalje na podlagi 178. člena OZ zahteva opravičilo in umik spletnega članka s spletne strani Reddit kot tudi umik vseh njegovih povzetkov ali zajemov zaslona z vseh ostalih spletnih omrežij.⁵² Sodba mora biti objavljena na stroške tožene stranke spletnem portalu twitter.com, politico.eu, Euronews, saj bo na tak način lahko sanirana škoda, ki je bila tožeči stranki povzročena z obsežno medijsko izpostavljenostjo sporne vsebine.

Ravnanja tožene stranke nakazujejo na širjenje neresničnih trditev in laži o tožeči stranki, še več, glede na to, da je prvotožena stranka nadobuden član podmladka politične stranke, ki izreka trdno podporo Ukrajini, je moč pričakovati, da bo tožena stranka na enak način nadaljevala s svojimi ravnanji. Ker takšno ravnanje odkazuje na nevarnost ponovitve kršitve, tožeča stranka zahteva, da se toženi stranki na podlagi 134. člena OZ v prihodnje prepove takšno ali podobno poseganje v njene osebne pravice.

Dokaz:

- kot do sedaj,
- sodna presoja.

Na podlagi navedenega tožeča stranka predlaga, da sodišče izvede predlagane dokaze in izda naslednjo

sodbo

- 1. Tožena stranka je dolžna v roku 3 dni od vročitve te sodbe odstraniti objavo, ki jo je objavila na spletni strani Reddit dne 15.01.2023, v kateri je navedla neresnične iz žaljive podatke o tožeči stranki.**
- 2. Toženim strankam se v bodoče prepoveduje takšno ali podobno poseganje v osebne pravice.**
- 3. Tožene stranke so dolžne tožeči stranki plačati znesek v višini 50.000 EUR, z zakonskimi zamudnimi obrestmi od vročitve sodbe do plačila.**
- 4. Tožene stranke so se dolžne v roku 15 dni od vročitve te sodbe tožeči stranki javno opravičiti za svoje navedbe, tako, da opravičilo na lastne stroške objavijo na spletnem portalu twitter.com, politico.eu, Euronews**
- 5. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti vse stroške tega postopka v roku 15 dni od prejema te sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, od dne poteka paricijskega roka dalje do plačila.**

Sven Klager

Po pooblastilu:
Odbetniška družba Skupina 6 d.o.o.

⁵² VSL sodba I Cp 313/2013 z dne 24.03.2013

PREDLOG ZA IZDAJO ZAČASNE ODREDBE

Začasno odredbo lahko sodišče v skladu z 267. členom Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju: ZIZ)⁵³ izda pred uvedbo samega sodnega postopka, med postopkom, kot tudi po koncu postopka, vse dokler niso podani pogoji za izvršbo. V konkretnem primeru je tožeča stranka deležna objave spornega članka in njegovo širjenje po drugih spletnih platformah. Takšne objave so onečastile ime tožeče stranke in jo razžalile ter ji s tem kršile osebnostne pravice. Glede na samo naravo neobvladljivosti zaradi hitrosti širjenja takšnih novic po socialnih omrežjih, tožeča stranka pred naslovnim sodiščem vlaga predlog za izdajo začasne odredbe za odstranitev sporne objave ter prepoved nadaljnjih objav, dokler ni odločeno v pravdni zadevi.

Glede pogojev za izdajo začasne odredbe

Pogoji za izdajo začasne odredbe za zavarovanje nedenarne terjatve so določeni v 272. členu ZIZ. Prvi odstavek 272. člena ZIZ določa, da sodišče izda začasno odredbo, če upnik izkaže za verjetno, da terjatev obstoji ali da mu bo terjatev zoper dolžnika nastala. Za samo izpolnitev te zakonske zahteve zadostuje že vložitev sklepčne tožbe. Drugi odstavek istega člena določa, da mora upnik verjetno izkazati tudi eno izmed predpostavk; (i) nevarnost, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena, (ii) da je odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode in (iii) da dolžnik z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale upniku. V zadevnem primeru je nesporno izkazano, da terjatev obstoji ali da mu bo terjatev zoper dolžnika nastala, saj je to tožeča stranka uspela dokazati za verjetno terjatev iz 134. člena Obligacijskega zakonika,⁵⁴ ko je stranka vložila tožbo na plačilo odškodnine.

Prav tako je nesporno dokazano, da je izpolnjena vsaj ena izmed treh predpostavk, ki jih določa drugi odstavek 272. člena ZIZ. Predpostavka iz druge alineje zadeva pogoj nastanka težko nadomestljive škode, ki pomeni nastanek resnih posledic.⁵⁵ Jasno je, da z objavo spornega članka ne govorimo samo o podajanju vrednostnih sodb temveč tudi o neposredni negaciji dejstev. Tožeča stranka velja za avtoriteto na področju mednarodnih odnosov in velja za enega najbolj citiranih znanstvenikov v svetovnem merilu. Tožeča stranka prav tako izpostavlja, da je bila zraven okrnitve ugleda prikrajšana tudi za njeno profesionalno življenje, takšna izkustva pa prinašajo stres in daljnosežne posledice. Če se spornega članka ne bi izbrisalo iz vseh spletnih omrežij, bi to pomenilo, da bi bila verjetnost ponovnega nastanka nenadomestljive škode gotova ravno zaradi hitrosti širjenja in neobvladljivost informacij, ki se razmnožujejo po spletnih platformah. Generiran članek je s svojo vsebino neresničnih dejstev in oprostilne sodbe, za katero je tožeča stranka uveljavljala pravico do izbrisa, popolnoma v nasprotju z namenom pravice do svobode govora, saj namen same pravice ni širjenje dejstev o neresničnih dogodkih.⁵⁶

Težko nadomestljiva škoda se izraža v duševnih in psihičnih bolečinah tožeče stranke, ki so ji nastale zaradi okrnitve njenega ugleda. Tožeči stranki so zaradi spornega članka odpovedali vse bilateralne veze, škoda,

⁵³ Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ), Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – odl. US, 45/14 – odl. US, 53/14, 58/14 – odl. US, 54/15, 76/15 – odl. US, 11/18, 53/19 – odl. US, 66/19 – ZDavP-2M, 23/20 – SPZ-B, 36/21, 81/22 – odl. US in 81/22 – odl. US.

⁵⁴ Obligacijski zakonik (OZ), Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631.

⁵⁵ RIJAVEC, V.: Civilno izvršilno pravo. GV založba. 2003. Str. 268.

⁵⁶ PLOVAŠAK, N.; JUHART, M. in ostali: *Obligacijski zakonik s komentarjem (splošni del)*. GV založba, Ljubljana. 2003. Str 1015.

ki ji je nastala je težko nadomestljiva, pretežno zaradi eskalacije članka na spletnih platformah, zato je nujna izdaja začasna izdaja odredbe, na podlagi katere, bi se ta sporni članek in vsi zajemi le tega odstranili.

Izjave v članku prvo tožene stranke so prekoračile razumne meje svobodnega izražanja. Objave so neresnične, žaljive in podane z zaničevalnim namenom in z namenom spodbujanja sledilcev k dodatnem spletnem žaljivem komentiranju tožnice. Ob tem pa je treba izpostaviti, da je prvo toženi objave v prvi vrsti pisal, zaradi zasledovanja lastnega interesa.

Izpostaviti je potrebno tudi reverzibilnost, saj sme sodišče le v izjemnih primerih izdati začasno odredbo, katere vsebina je enaka tožbenemu zahtevku, vendar pod pogojem, če bi bilo kljub izdani začasni odredbi in njeni izvršitvi, kasneje pri odločitvi, s katero bi sodišče zahtevek zavrnilo, mogoče za tožečo stranko vzpostaviti prvotno stanje.⁵⁷

Upoštevajoč manjšo škodo, naj sodišče določi, da se sporni članek in vse njegove delitve odstranijo in se s tem poseže v svobodo izražanja. Nasprotna odločitev sodišča bi pomenila, da članek, ki navaja neresnična dejstva o tožeči stranki, lahko ostane objavljen na spletnih platformah, s tem pa bi se dovolile tudi nadaljnje objave s podobno vsebino.

Dokazi:

- kot do sedaj,
- zaslišanje stranke.

* * * * *

Tožeča stranka glede na zgoraj navedeno naslovnemu sodišču predlaga, da izda naslednjo

začasno odredbo

- 1. Prvotožena stranka je dolžna v roku 3 dni od vročitve tega sklepa odstraniti članek, ki je bil objavljen pod uporabniškim imenom »MikeMan123« na spletni strani reddit dne 15.01.2023, v katerem je prvotožena stranka navajala neresnična dejstva o tožeči stranki ter ji s tem posegla v njene osebne pravice.**
- 2. Prvotoženi stranki se do ureditve spornega razmerja v pravdi prepoveduje takšno ali podobno poseganje v osebne pravice.**
- 3. V primeru neizpolnitve obveznosti iz 1., 3., ali 4. točke te začasne odredbe ali kršitve obveznosti iz 2. točke se vsaki stranki za vsako posamezno kršitev izreče denarna kazen v višini 100,00 EUR, ki se bo izterjala po uradni dolžnosti in hkrati izrekla nova, višja kazen, v primeru, da bo tožena stranka s kršitvijo prepovedi, določene s to začasno odredbo, nadaljevala.**
- 4. Prvotožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti vse stroške postopka v roku 8 dni od izdaje sklepa o začasni odredbi, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, od dne poteka paricijskega roka dalje do plačila, pod izvršbo.**

⁵⁷ VSL sklep II Cp 2951/2013 z dne 6.11.2013.

Sven Klager

Po pooblastilu:
Odvetniška družba Skupina 6 d.o.o.

POOBLASTILO

Podpisani pooblastitelj: Sven Klager, Bohoričeva ulica 3, 3000 Celje, EMŠO: 0111963500358

pooblaščan:

Odvetniško družbo Skupina 6, d. o. o., Mladinska ulica 9, 2000 Maribor

da mi daje pravno pomoč po predpisih o odvetništvu, zlasti da me zastopa v postopkih pred sodišči in drugimi državnimi organi, da me zastopa v zadevah pred pravnimi osebami, ustanovami, zavodi, civilnimi pravnimi in fizičnimi osebami, da v mojem imenu sklepa poravnave in pogodbe, da me pravno veljavno zavezuje in potrjuje zadostitev mojih zahtevkov.

Pooblastilo obsega tudi sprejem odločb, vabil, vlog nasprotnih strank in drugih pisanj, potem ko je dano pooblastilo in v zvezi z zadevo, v kateri je pooblastilo dano. Pooblastilo obsega tudi sprejemanje denarja in drugih vrednosti za stranko in izrecno pooblastilo za zastopanje na poravnalnem naroku in sklenitev sodne poravnave. Pooblastilo ne obsega preverjanja podatkov o stečajnem postopku, postopku prisilne poravnave ali likvidacijskem postopku, razen če ni to v pooblastilu posebej navedeno. Pooblastilo ne velja za prejem opominov za plačilo sodnih taks in upravnih taks.

Potrjujem, da me je odvetnik seznanil, da mu moram pojasniti vsa dejstva in okoliščine v zvezi z zadevo in mu predložiti vse dokaze ob podpisu pooblastila, da sem seznanjen s približno oceno stroškov zastopanja in da sem opozorjen na posledice, ki nastanejo v primeru, če navedbe in dokazi niso navedeni in predloženi v rokih, ki jih določajo predpisi.

Če odvetniku ne navedem vseh dejstev in predložim dokazov, s katerimi razpolagam v rokih, navedenih v prejšnjem odstavku, odvetnik ni dolžan prevzeti zastopanja oz. lahko pooblastilo odpove, niti ni odgovoren za škodo, ki nastane zaradi moje neaktivnosti.

Zavezujem se, da bom poravnal na poziv in brez zamude vse odvetniške storitve po odvetniški tarifi v kolikor pa je sklenjen poseben pisni dogovor o višini nagrade za opravljanje pravnih storitev pa nagrado po tem dogovoru, ter stroške in izdatke za izvršena opravila.

Zavezujem se, da bom odvetniku v primeru spremembe kontaktnih podatkov, nemudoma, najkasneje pa v roku 48 ur po spremembi podatkov sporočil nove podatke, kjer bom dosegljiv, sicer je odvetnik prost vsakršne odgovornosti za škodo nastalo zaradi ne posredovanja točnih podatkov.

Soglašam, da mi odvetnik vsa pisanja posreduje z ne priporočeno pošto in izjavljam, da me je odvetnik seznanil, da je izid postopka nepredvidljiv in se je zavezal le, za zastopanje z vso profesionalno skrbnostjo

in ne za uspeh. Za spore, ki utegnejo nastati iz tega pooblastilnega razmerja, se pooblastitelj in pooblaščenec dogovorita za pristojnost sodišča po sedežu odvetnikove pisarne in uporabo prava Republike Slovenije

Maribor, dne 29.9.2023

Sprejem pooblastilo in zastopstvo:

Odvetniška družba Skupina 6 d.o.o.,

Mladinska ulica 9, 2000 Maribor

ŽIG

Pooblastitelj:

Sven Klager

Bohoričeva ulica 3, 3000 Celje

PODPIS